

effekter. Man har ment at burde følge dette Spor, saameget mere som Salgsret i de Tilfælde, hvor den tillægges Indkøbskommissionæren i Kraft af hans Sikkerhedsret, ofte bortset fra denne vil tilkomme ham efter § 38. I § 36 bestemmes derfor, at hvad der i §§ 31—35 er bestemt om Salgskommissionæren, finder tilsvarende Anvendelse paa Indkøbskommissionæren. Indtil det indkøbte Gods er erhvervet, har altsaa Kommissionæren Sikkerhed efter § 35 i Fordringen paa det; efter Erhvervelsen har han Panteret i det efter Reglerne i §§ 31 og 32. En Forskel gøres dog. Medens man fandt det naturligt, at Salgskommissionæren skulde have Provision ogsaa af Salg, foretagne i hans egen Interesse, nægter § 36 Indkøbskommissionæren Ret til Provision af det til hans Fyldestgørelse foretagne Salg. Hans Hverv gaar ikke ud paa at sælge, men paa at købe, og han har desuden Krav paa Provision i Anledning af Indkøbet, saaledes at han vilde oppebære Provision to Gange, hvis han ogsaa skulde have Provision af Salget. Skulde Indkøbskommissionæren tillige være Salgskommissionær for Kommittenten med Hensyn til det indkøbte, vil Provision tilkomme ham efter § 34.

§ 37.

Det vilde vistnok ogsaa uden positiv Hjemmel blive antaget, at Reglerne i Købelovens §§ 39 og 41 og Sølvens § 166 om Sælgerens Ret til i Tilfælde af Køberens Konkurs eller Betalingsvanskeligheder at hindre Salgsgenstandens Overgivelse til Sælgeren selv eller hans Bo og til at kræve Genstanden tilbage fra Sælgerens Konkursbo maa finde analogisk Anvendelse paa det Tilfælde, at Indkøbskommissionæren har sendt indkøbt Gods til Kommittenten, og denne kommer under Konkurs eller i saadanne Betalingsvanskeligheder, som i Købeloven nævnt. Forholdene ere hinanden i høj Grad lige, og Reglen synes ligesaa retfærdig og formaalstjenlig her som mellem Køber og Sælger. For at fjerne al Tvivl har man dog i § 37, 1ste

Stykke givet Ligestillingen for Sælgeren og Indkøbskommissionæren udtrykkelig Hjemmel. Naar Ret til at holde Godset tilbage ikke omtales der, saaledes som i Købelovens § 39, er Grunden den, at den fornødne Hjemmel hertil for Kommissionæren findes i Udkastets § 36, jfr. § 33.

Affattelsen af § 37 er noget forskellig i de tre Udkast; heri indeholdes ingen anden Realitetsforskel end den, som hidrører fra de tre Landes ogsaa andetsteds berørte forskellige Stilling til Tvangsakkordinstituttet.

Medens en Sælger, der har gjort Brug af sin Standsningsret, eventuelt vil kunne hæve Købet og beholde Godset for egen Regning, bør Kommissionæren ikke have nogen Ret til paa Grund af Misligholdelse fra Kommittentens Side at tilegne sig den for dennes Regning udførte Handel. Han har kun Krav paa, at hans Panteret genopvaagner, og kan altsaa ikke, naar han sælger Godset, og dette indbringer et større Beløb end det, hans Fordring udgør, beholde Overskudet, men maa afgive dette til Kommittenten efter Fradrag af sine Krav. Dette har man udtrykt ved Bestemmelsen i Paragrafens 1ste Stykke, sidste Punktum, om, at Kommissionæren, der har benyttet den ham ved § 37 hjemlede Ret, kan gøre sin Panteret gældende efter Reglerne i §§ 33 og 34.

Naar Salgskommissionæren har tilbagesendt Gods, som han har haft til Salg for Kommittenten, komme ifølge Paragrafens 2det Stykke tilsvarende Regler til Anvendelse. Der vil dog forholdsvis sjældent blive Anvendelse for denne Bestemmelse, da det i sig selv er noget irregulært, at Salgskommissionæren tilbagesender Gods, og han i Almindelighed, inden han foretager en saadan Tilbagesendelse og derved forringer sin egen Sikkerhed, vil søge Oplysning om Kommittentens økonomiske Stilling.

§ 38.

Naar Gods, som af Kommissionæren er indkøbt for Kommittentens Regning, paa Grund af Forsinkelse fra dennes Side ikke